श्रन्यजन्मिन जातोऽसौ चचुषः परमिष्ठनः।
चाश्रुषत्वमतस्तस्य जन्मन्यस्मिन्निपि दिज ॥ २ ॥
जातं माता निजोत्सङ्गे स्थितमृह्णाप्य तं पुनः।
परिष्वजित हार्देन पुनक्ह्णापयत्यथ ॥ ३ ॥
जातिसारः स जातो वै मातुक्त्सङ्गमास्थितः।
जहास तं तदा माता संबुद्धा वाक्यमब्रवीत्॥ ४ ॥
भीतास्मि किमिदं वत्स हासो यददने तव।
श्रकालवोधः संजातः कच्चित्पश्यसि शोभनं॥ ५ ॥

पुच उवाच |

मामत्तुमिक्कित पुरो मार्जारी किं न पश्चित ।
श्रम्तर्द्वानगता चेयं दितीया जातहारिणी ॥ ६ ॥
पुचप्रीत्या च भवती सहाद्द्वा मामवेश्वती ।
उद्घाष्योखाष्य बहुशः परिष्वजित मां यतः ॥ ७ ॥
उद्घतपुं कता से हसस्मवास्त्राविषेश्वणा ।
ततो ममागतो हासः शृणु चाष्यच कारणं ॥ ८ ॥
स्वार्थे प्रसन्ता मार्जारी प्रसन्तं मामवेश्वते ।
तथान्तर्द्वानगा चैव दितीया जातहारिणी ॥ ८ ॥
स्वार्थाय सिग्धहृद्या यथैवैते ममोपरि ।
प्रष्टते स्वार्थमास्थाय तथैव प्रतिभासि मे ॥ १० ॥
किन्तु मदुपभोगाय मार्जारी जातहारिणी ।
त्वनु क्रमेणोपभीग्यं मत्तः फलमभीप्रसि ॥ ११ ॥
न मां जानासि कोऽप्येष नचैवोपकृतं मया ।